

GJYSMËPENTIKOSTIA

E mërkurë, 18 maj 2022 – Shenjtori i ditës.

DITË KRESHME

KRISHTI U NGJALL!

Gjysmëpentikostia. Dëshmorët Petro, Kristina, Pavlini, Andrea; Dionisi, Irakliu, Benedimi.

- GJYSMËPENTIKOSTIA -

Në mes të javës së katërt, kremtohet solemnisht dita mes Pashkës dhe Rushajeve (Pesëdhjetores/Pentikostisë). Kjo quhet festa e Gjysmëpentikostisë/Mes-Rushajeve, në të cilën Krishti “në mes të festës” i mëson njerëzit për misionin e tij shpëtimtar dhe i ofron të gjithëve “ujin e gjallë” (Joani 7:14, 38).

Përsëri ne kujtohem për praninë e Mësuesit dhe për premtimin e tij shpëtimtar: “Nëse dikush ka etje, le të vijë tek unë e të pijë” (Joani 7:37).

Ne mendojmë përsëri për vdekjen dhe ngjalljen tonë me Krishtin në Pagëzimin tonë dhe për marrjen e Shpirtit të Shenjtë prej Tij në Miroshjen. Ne “shohim mbrapa njerën dhe paramarrim tjetrën” siç thotë një nga himnet e festës. Ne e dimë që i përkasim mbretërisë së Krishtit të Ngjallur, ku “Shpirti dhe Nusja thonë ‘Eja!’ Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le të marrë si dhuratë ujin e jetës” (Zbulesa

22:17; Isaia 55:1).

Në mesin e festës, o Shpëtimtar, shuaje etjen e shpirtit tim me ujin e gjallë, siç i ke premtuar të gjithëve: Nëse dikush ka etje, le të vijë të pijë! O Krisht Perëndi, Burim i jetës, lavdi më Ty (Përlëshorja).

Krishti Perëndi, Krijuesi dhe Zoti i të gjithave, i ftoi të gjithë në mes të festës: Ejani dhe pini ujin e pavdekësisë! Ne falemi para Teje dhe thërrasim plot besim: Falna mëshirat e tua, se Ti je Burimi i jetës sonë!

* * * * *

- DËSHMORËT PETRO, DIONISI, KRISTINA, ANDREA, IRAKLIU -

Në kohën e persekutimit të Decit, Petroja, i cili ishte një i ri i krishterë nga Lampsaka, bujar, plot besim, u ndalua dhe u çua para qeveritarit Abido. Kur ky i fundit po e nxiste t'i sakrifikonte Afërditës, Petroja u përgjigj se kurrë nuk adhuronte një gjë kaq të ndyrë, pasi adhurimi dhe lëvdimi i përkasin vetëm Perëndisë së vërtetë. Si pasojë, e lidhën në një rrotë me zinxhirë me dhëmbë druri që t'ia copëtonin kockat. Sa më mizore ishin torturat, aq më shumë kurajë kishte atleti i Krishtit. Duke parë se shenjti nuk dorëzohej, Abido vendosi t'i prisnin kokën. Pavlini dhe Andrea ishin ushtarë nga Mesopotamia që po ktheheshin në Athinë me qeveritarin dhe ishin caktuar të ruanin një vajzë të re, virgjëreshën e bukur Kristina. Të tërhequr nga bukuria e saj, përpiqeshin t'i mbushnin mendjen që ajo të mëkatonte, por nga nxitjet e së resë ata u kthyen në besim. Nga ky kthim në besim, Pavlini dhe Andrea u vranë me gurë, kurse Kristinës i prenë kokën. Ndërsa Nikomaku rrëfeu me zë të lartë se ishte i krishterë, por nuk mundi t'i duronte dot torturat dhe e mohoi përsëri. U bë pre e një demoni dhe dha shpirt mjerueshëm.

[Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë](#)